

Μ.Λελέκ., ἐνθ' ἄν. Συνών. κ ο υ ρ ί, λ ό γ γ ο ς, ρ ο υ μ ἄ-
ν ι. β) Ἐκτασίς γῆς ἔχουσα πυκνοφυτευμένην βλάστησιν
ἐκ θάμνων ἢ χόρτων ἡμέρων ἢ ἀγρίων Εὐβ. (Ἄκρ.) Κρήτ.
(Ἀνατολ.) Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.: *Κεῖν' δὲ χουράφ'*
ἔμ'νε χέρσον χρόνια τώρα κ' ἔγιναν δάσου τ' ἀγκάθια Ἄκρ.
Τὸ γέννημα ἐγίνη δάσος, θέλει βοτάνισμα Κίτ. Μάν. *Τὸ*
χορτάρι ἐγίνη δάσος αὐτόθι. Οἱ σφάκες κάνουνε δάσο
κάτω 'ς τὸ βοταμὸ Ἀνατολ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἄνδρ. Ζάκ. Κάλυμν. Κρήτ. Κύπρ.
Μακεδ. (Κομάν. Ποντοκώμ. Σπήλ.) Πελοπ. (Καστάν.
Τριφυλ.) Πόντ. (Ἀργυρόπ. Τραπ.) καὶ ὑπὸ τοὺς τύπ. *Δάσο*
Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπ. (Τριφυλ. Σιδηρόκ.) Τήν. Δά-
σι Πελοπ. (Κυνουρ.) *Δάσου* Ἄνδρ. (Κόρθ.) *Μαῦρο Δά-*
σο(ς) Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Κίμωλ. Πελοπ. (Μάν. Νύφ.)
Μακρὸν Δάσος Πελοπ. (Πετρίν.) *Μεγάλον Δάσος* Μακεδ.
(Πολύκαστρ.) *Στρογγυλὸ Δάσος* Ζάκ. (Μαρ.) *Χορὸν Δά-*
σος Ἰος Νάξ. (Ἀπόρυνθ.) *Δάσος τῆς Λεύκας* Ἡπ. (Φιλιάτ.)
Δάση τ' Ἀγκαθ-θοῦ Κύπρ. *Πάνω Δάσος* Κάλυμν. *Δάσος*
τοῦ Βαρνοῦντα Μακεδ. (Φλόρ.) *Δάσους τοῦ Μαρκόπουλου*
Ἡπ. (Πράμαντ.)

δασόσπαρμα τό, Πελοπ. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *δ α σ ο σ π έ ρ ν ω*.

Τὸ πυκνῶς ἐσπαρμένον: *Δασόσπαρμα εἶναι τὸ σ'τάρι.*

δασοσπάρτης ὁ, Ζάκ. (Κερ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *δ α σ ο σ π έ ρ ν ω*.

Ὁ σπείρων πυκνά: Γνωμ.

Τοῦ δασοσπάρτη ἡ σπορὰ

ἴσια μὲ τὸ Μάρτη ἔχει χαρὰ

(διότι μετὰ τὸν Μάρτιον ἀραιώνουν αἱ βροχαί, τῶν ὁποίων
ἔχει περισσοτέραν ἀνάγκην ὁ πυκνοσπαρμένος ἀγρός).

δασοσπέρνω Πελοπ. (Ἄρν. Δαιμον. Ζελίν. Λίμπερδ.
Πετρίν. Φλομοχώρ.) δασοσπέρω Λειψ. Μετοχ. δασοσπαρ-
μένος Πελοπ. (Γαργαλ. κ.ά.) Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *δ α σ ι ά*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *δ α σ ά*,
καὶ τοῦ ρ. *σ π έ ρ ν ω*.

Σπείρω πυκνῶς ἐνθ' ἄν.: *Δασὸν τὸ χωράφι δασοσπείραμε*
φέτος Πελοπ. (Ζελίν.) *Ἔναι τὸ χωράφι δασοσπαρμένο,*
θέλει ἀραίωμα Πελοπ. (Γαργαλ.) *Δασοσπαρμένο χωράφ'*
Στερελλ. (Δεσφ.) Ἀντίθ. μετοχ. *ἀ ρ ι ο σ π α ρ μέ ν ο ς*
(βλ. *ἀ ρ α ι ο σ π α ρ μέ ν ο ς*).

Δασοσπορίτισσα ἡ, Πελοπ. (Ξηροκ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *δ α σ ο σ π ο ρ ί τ η ς*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ
ἐπιθ. *δ α σ ὺ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *σ π ο ρ ί τ η ς*. Πβ. *Μ ε σ ο -*
σ π ο ρ ί τ ι σ σ α.

Προσωνυμία τῆς Παναγίας κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Εἰσο-
δίων, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐργασίαι τῆς σπορᾶς τῶν δημητρια-
κῶν πρέπει νὰ ἔχουν περατωθῇ: *Τὸ καλὸ ζευγάρι ἔπρεπε νὰ*
ῥη τελειώσει τῆς Παναγίας τῆς Δασοσπορίτισσας Ξηροκ.

δασοτόπι τό, Π. Βλαστ. εἰς Ν. Ἔστ. 19 (1935), 48
—Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ α σ ό τ ο π ο ς*.

Δ α σ ό τ ο π ο ς, τὸ ὅπ. βλ.: *Τίγρες εἶχα 'δεῖ 'ς τὰ δασο-*
τόπια τῶν Ἰντιῶν Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.

δασοτοπιὰ ἡ, Λεξ. Βλαστ. 373.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ α σ ό τ ο π ο ς* διὰ τῆς παραγωγ. καταλ.

-ι ά. Πβ. *κακοτοπιά*.

Δ α σ ό τ ο π ο ς, τὸ ὅπ. βλ.

δασότοπος ὁ, Σ. Γρανίτσ., Ἀγρια καὶ ἡμερ., 23—Λεξ.
Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ *τ ό π ο ς*.

Τόπος κεκαλυμμένος ὑπὸ δασῶν ἐνθ' ἄν.: *Δασότοποι ἀ-*
πέραγοι Σ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν.

δασοτριχωμένος ἐπιθ. Α. Καρκαβίτσ., Λόγ. Πλώρ.,
206 —Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *δ α σ ο τ ρ ι χ ώ ν ω*

Ὁ ἔχων πυκνὸν τρίχωμα, ἰδίως εἰς τὸ σῶμα ἐνθ' ἄν.

δασούλα ἡ, Μακεδ. (Βόιον)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὑ λ α.

Μικρὰ συστάς δένδρων ἢ θάμνων: Ἄσμ.

Ἔ τὸ Γράμμο, 'ς τὰ ψηλὰ βουνὰ τὰ κουρφανταριασμένα
ἐκεῖ, μαννούλα μ', κείτομαι σὲ μιὰ μικρὴ δασούλα.

δασόφιλος ἐπιθ. λόγ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ τοῦ ἐπιθ. *φ ί λ ο ς*.

Ὁ ἀγαπῶν τὰ δάση.

δασοφορῶ Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ. Γιαννίρ., 134.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ τοῦ ρ. *φ ο ρ ῶ*.

Καλύπτομαι ὑπὸ δασῶν: *Μποροῦσε κάμμιὰ μέρα τὸ βου-*
νὸ νὰ δασοφορεθῇ κι ὁ βράχος ὁ στεριεμένος νὰ λουλουδο-
πλουτίσῃ.

δασοφρύδης ἐπιθ. Πελοπ. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *δ α σ ὺ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *φ ρ ὺ δ ι*.

Ὁ ἔχων πυκνὰς ὀφρῦς: *Ῥ τοῦν' τὸ παιδί ἀπὸ τὰ τώρανες*
εἶναι ἔτσι δασοφρύδικο, φαντάσου τί θὰ γένη, ὄντας θὰ με-
γαλώσῃ.

δασοφυλαγμένος ἐπιθ. ἐνιαχ. Οὐδ. δασοφυλαγμένου
Ἡπ. (Πράμαντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ τῆς μετοχ. *φ υ λ α γ μέ ν ο ς*
τοῦ ρ. *φ υ λ ά γ ω*.

Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἐπὶ δασώδους ἐκτάσεως εὐρισκομένης
ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δασοφυλακῆς ἢ τοῦ δασοφύλακος
ἐνθ' ἄν.: *Μ' ἔστ'λι ἡ μάνα μ' κουθὶ νὰ προυνπίσου τὰ γί-*
δια, νὰ μὴ bān' 'ς τοῦ δασοφυλαγμένου (κουθὶ = τρεχά-
λα, τροχάδην' νὰ προυνπίσου = ν' ἀναχαιτίσω, νὰ ἐμποδί-
σω) Πράμαντ.

δασοφύλακας ὁ, λογ. κοιν. δασοφύλακας κοιν. βορ.
ἰδιωμ. Θηλ. δασοφυλακῖνα Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *δ ά σ ο ς* καὶ *φ ύ λ α κ α ς*.

Ὁ φύλαξ τῶν δασῶν ἐνθ' ἄν.: *Διωρίστηκε δασοφύλακας.*
Παντρεύτηκε τὸ δασοφύλακα καὶ περνάει μιὰ χαρὰ κοιν.
Τὸν ἐπίασε ὁ δασοφύλακας νὰ κόβῃ πεῦκα καὶ τοῦ 'καμε
μῆνυση Πελοπ. (Κορινθ.) *Τότις σκιαζουμάσταν ἀπ' τοῦ*
δασοφύλακα κι γι' αὐτὸ ἐκουβάμι ἀλάργα, γιὰ νὰ μὴ ἀ-
κουγουμέστι Μακεδ. (Δεσκάτ.) *Νὰ φ'λάισι, πιδί μ', ἀπ' τ'ς*
δασοφυλάκ'ς, γιατί τοῦ παῖρν'νι τοῦ τ'φέξ'! Στερελλ. (Ἀ-
χυρ.) *Κάτι γυφτοχαρτζήδες, πού τοὺς λέγανε τὸν παλιὸ*
καιρό, κάτι ταχτικοὶ δασοφυλάκοι καὶ τέττοι ἤθελαν νὰ μοῦ

